

Fraflytting fra Helgeland..

Statens desentralisering av Offentlige Etater til «Kjerneregioner» i Distrikts-Norge, til Mo i Rana, er ingen helsebringende distriktpolitikk for Helgeland.

Desentralisering av offentlige etater.

Statlig utplassering/dumping av offentlige etater til distrikts-Norge, er sannsynligvis ment som nasjonal kampanje for desentralisering av kompetanse og nasjonal forvaltningskultur. Å spare kostnader ved nyetablering av etater til distrikts-Norge, kan påføre skader på ulike deler av infrastruktur for landsdeler med spredt bosetning, sårbar kultur og nærings-utvikling mellom kyst og innland.

Livskraftig bygd og kystkultur.

Nasjonal demografisk og geografisk bosetning, og befolknings-utvikling i livskraftig bygd og kystkultur, utgjøre en nasjonal verdiskapning for Norge. Spesielt i en verden hvor samfunn kommuniserer gjennom interkontinental data nettverk, videokonferanser og geopolitisk samhandlinger. Nye internasjonale kommunikasjon, vil gi en ny dimensjon for kompetanse og idebygging for nasjonal utvikling og distrikts bygging.

Etablering av nasjonale etater og overførte nasjonale penger til et utvalg av «kjerneregioner», bl.a. Rana, Mo Industripark, vil svekke og destabilisere næringsutvikling i omkringliggende kommuner og regioner med spredt bosetning og utrygge arbeidsplasser.

Destabilisering av næringsutvikling.

Næringsbygging i en fjern fortid med statlig investeringer for bygging av jernverk i Rana, er ingen samfunnsmodell som kan oppfattes som aktuell distrikt- og næringspolitikk i dag. Nasjonal distriktpolitikk, ved modell av økonomiske styrket «Kjerneregioner», bl.a. Rana, har politisk og økonomisk vist en destabilisering av svakere kommuner på Helgeland. Følgene for sårbare kyst- og innlandskommuner er tap av anbud i lokale investeringer og tap av styring og delaktighet av egne prosjekter, næringsprosesser og økonomisk infrastruktur. Konkurransesvridninger og oppkjøp av lokalt svakere arbeidsplasser, svekker næringsutvikling i mindre lokale samfunn i distrikts-Norge og på Helgelandskysten.

Merkantilisme for Rana.

***Merkantilismens Teori**, av Jean Baptist Colber,: «En Regions rikdom og makt er proporsjonal med fattigdommen i naboregioner.»*

Denne Teorien gir en type legalisering av sentrumsbygging for Rana og destruering av virksomhetsbygging av Regionen Helgeland, innland og Helgelandskysten. Tydeligst fremstår denne politikken i næringsstøtte for Nesna, ved oppkjøp av Westcon Helgeland, i etablert «Nesna Industripark»,

bemannet i stor del av pendlende arbeidere fra Polen og Øst-Europa.
Et industrieventyr som har liten kompetansebygging for helgelendinger på Helgelandskysten; men mer konkurransebrytende mot etablert oljerelatert næringsutvikling i Sandnessjøen. Kanskje foregår det en delforhandling fra Rana om fellesskap ved 2 sykehusløsning i denne «handlebagen».

Jeg bør kanskje ikke bygge opp «skitne tanker» om fellesskap mellom to vennskapskommuner Rana og Sandnessjøen.

Avvikene ved en 2 sykehusløsning for Helgeland er totalt helse-økonomisk og samfunnsøkonomisk i den grad utdatert, at denne løsningen lett knytter mistanke opp mot andre nærings- og felleskapsønske for de 2 kommuner.

Hva skulle dette politiske brorskapet og felleskapet koste i helsekroner, i miljø kostnader og i uheldige hendelser for pasienter med tidstap ved – 1. transport til lite sykehus + 2. transport til kompetent sykehus- . Eventuelt direkte lang-transport til sykehus i Trondheim eller Bodø/Tromsø.

Nasjonal Desentralisering til Pengemakt og Regional Rana sentralisering.

Pengestyringen fra Rana til prosjekter på Helgeland, viser en styring mot «regional Rana sentralisering» av infrastrukturell næringsutvikling for kyst og innland av Helgeland, samlet til forvaltningsorganer og kontorer i Rana.

Skaden påføres ved selverklært næringsstøtte for Regionen Helgeland, fra Helgeland Sparebank, i kollektiv med sine «faddere», Mo Industripark og Sparebankstiftelsen.

Økt fraflytting fra Helgeland.

Utflytting av statlige etater med ledsagende penger til Rana, bidrar til å bygge ut politisk, økonomisk og organisatorisk «Kjerneregion» for 26.000 beboere i Rana, i konkurranse mot Regionen Helgeland, og mot Sør-Helgeland med 50.000 beboere.

Regioner uten sterk statlig pengegaver og med vekslende spredt bosetningsmønster i et varierende geografisk og klimautsatt kystlandskap, vil bidra til mer sårbar infrastruktur og næringsutvikling.

Hamstring av statlige etater til Rana, påvirker næringsforvaltning og bosetningsmønsteret til lokale arbeidsplasser for helgelendingene og for næringer for en stor del av landsdelen.

Rana`s kontroll over økonomisk infrastruktur utenfor egen region, svekker handlingsrom og muligheter for næringsutvikling på mindre steder i innland og på kysten av Helgeland.

Utvikling som gir sårbarhet for bosetningen og sysselsetting på indre og ytre Helgeland.

Konkurranseutsatt og svekket -egen lokalisert- næringsutvikling for flere berørte kommuner på Helgeland, medfører totalt til større fraflytting fra hele landsdelen enn nødvendig.

Tingretten for Helgeland.

Eksempler av politisk, organisatorisk maktstyring fra Rana-samfunnet, frontet av Sorenskriver Rolf Selfors , er nedlegging av Tingretten i Alstahaug og Brønnøysund, og flytting til Mo i Rana.

Tingretten til Rana, er ingen sentralisering, men en utflytting av tingretten fra Helgeland.

Om det ikke skulle foreligge grunnlag for 2-delning av Tingretten, med deling mellom nord og sør for Korgenfjellet, bør Tingretten for 80.000 helgelendinger, lokaliseres sentralt der de fleste helgelendinger bor på Helgeland.

Lokalisering alternativt til Mosjøen, Sandnessjøen eller Brønnøysund.

Næringslivsutvikling for Helgeland

Balansert, jevnbyrdig næringsutvikling for Helgeland, uten innsprøyting av nasjonale penger og oppfylning av offentlige etater til «Kjerne-region» som Rana, ville gi bedre rom og utvikling for etablering av regional næringskultur og gründer-satsing for Regionen Helgeland og Sør-Helgeland.

Harald Nyberg